

покривтъ, и той отъ крушюмъ, на черковата Св. Марко. Оттатъкъ черковата, виждахъ отъ далеко краятъ на мегданятъ, и отъ сичкитѣ страни безъ четъ кубета и звънарници. Огромниятъ звънецъ на Св. Марко бѣше отдалеченъ отъ мене колкото държеше дължината на черковата, и чювахъ хората, които се намирахъ на върхътъ и говоряхъ яката. Виждахъ още, отъ лѣвата страна на черковата, една чясть отъ голѣмиятъ дворъ на палатътъ и единъ отъ прѣлѣзитѣ му. Въ тая чясть на дворътъ се намираше единъ кладенецъ отреденъ за публиката; не прѣставахъ да дождатъ да черпѣтъ отъ него вода; нъ, тѣмницата ми като се намираше толкосъ на високо, хората дѣто ги виждахъ долу гледахъ ми се като дѣца, и, ако да не викахъ, не можяхъ да ги чювамъ да говорѣтъ. Тамъ се намирахъ много по-осамотенъ отъ колкото бѣхъ въ миланскитѣ тѣмници.

Въ първитѣ дни, наскърбиме занимањето, което ми причини криминалниятъ процесъ, подъ когото се турихъ отъ нарочната комисия; а може и това умножене на тѣгата у мене да не бѣше освѣнъ дѣйствието на по-голѣмата самота. Отъ друга страна, намирахъ се по-отдалеченъ отъ домородството си; неприемамъ веке отъ него извѣстия; образитѣ, които виждахъ, безъ да ми сѣ андипатически, показвахъ една сериозность почти страшна. Прочюванњето бѣше имъ прикалило заговоритѣ на Миланцитѣ и на остатъкътъ отъ Италия за независимостта ѝ, и прѣдполагахъ че азъ трѣбува да сжмъ единъ отъ побудителитѣ най-виновни на това прѣстѣплене. Най-послѣ, малкото ми литературно прочюване не бѣше не познато на вардачятъ, на жена му, на дъщеря му, на двѣтѣ му малки дѣца, и билиа на двамата секундини; кой знае